

for sine Møbler m. m., nemlig 631 Rd. 44 St. eller omfat i Kronemønt 1,262 Kr. 91 Ø. Naar man nu ser hen til Grunden, hvorfor Andrageren ikke har erholdt dette Beløb udbetalt, indeholdes det Nærmere derom i den Skrivelse fra den tidligere høitærede Krigsminister, som findes i Betænkningen under V. Man negter ikke, saaledes som det ogsaa er fremhævet i Betænkningen under Nr. 16, at Manden har lidt den Skade, han paaftaar at have lidt, men man mener, at man af andre Grunde ikke kan give ham den begjærede Erstatning. Disse Grunde ere anførte i den nævnte Skrivelse, hvor det siges, at efter en nøiere Undersøgelse er man kommen til det Resultat, at Andragerens Krav ikke kan henføres til den Art Forringer, som den danske Regjering ved Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 har forpligtet sig til at overtage. Det er altsaa, om jeg saa maa kalde det, en international Grund, man har anført, for ikke at give Andrageren denne Erstatning, medens man derimod, det gjentager jeg, ikke benægter eller bestrider, at han har lidt et Tab af den Størrelse, som han har angivet, paa den Maade, som han har nævnt. Jeg veed ikke, om Grunden til, at man har negtet at bevilge dette Andragende, skulde kunne søges deri, at man frygtede for, at der saa kunde komme flere lignende Begjæring fra Folk, som ved Foranledning fra den danske Hers Side ere blevne skadelidte i Sundved eller andre Steder i Slesvig, og at man saaledes kunde komme ind paa et Felt, hvis Størrelse man ikke kunde overse. Smidlertid tror jeg dog, at, dersom en saadan Frygt mulig maatte næres, den i sig selv ikke er begrundet. For det Første maa det dog forekomme mærkeligt, at Manden har kunnet faae Erstatning og har erholdt Erstatning af den danske Regjering for sit Hus, men at han ikke kan faae det for den Skade, som iøvrigt er tilføjet ham ved Redbryddelsen, nemlig derved, at man har flyttet alle hans Ting ud paa aaben Mark i det barste Klima, som det dengang var. Jeg tror ikke, der kan være Tvivl om, at, naar han kan tilkomme Erstatning for det Æne, maa han ogsaa kunne tilkomme det for det Andet. Disse to Erstatningskrav maa i den Henseende staa ganske parallelt med hinanden. Med Hensyn til Andragerens Person skal jeg tillade mig at give nogle Oplysninger, som ikke i denne, men i en anden Anledning ere komne mig ihænde. Jeg holder her i min Haand det Afstedsbevis af 28de Januar 1855, som er meddelt Andrageren. Ifølge dette har han naturligtvis været i dansk Militærtjeneste siden 31 Mai 1844 og har tjent i følgende Grader: som Korporal fra 17de Marts 1845, som Sergent fra 20de Juni 1848, indtil den 20de Januar 1854, da han blev afflediget. Der tilføies endvidere i dette Afstedsbevis, at hans Forhold i Tjenesten har været rosvardigt, at hans Opførsel udenfor Tjenesten har været ligesaa, og

at han har deltaget i følgende Slag og større Træfninger, nemlig ved Slesvig den 23de April 1848, i Sundved den 28de Mai og 5te Juni 1848, den 13de April 1849 ved Dybbøl og den 12te September 1850 ved Midsunde. Det er altsaa en Mand, der har deltaget som dansk Soldat og Militær i mange Træfninger. Under denne Krig har han som Følge af anstrengende Strabadser paadraget sig et Sygdomstilfælde, hvoraf han siden har lidt, nemlig Epilepsi. Jeg har her en Attest fra den Tid fra den vedkommende Overlæge Peterfen ved 10de Bataillon, hvori han næst at sige, at Andrageren nedstammer fra sunde Forældre, tilføier, at han under Krigen flere Gange efter anstrengende Tjeneste har paadraget sig lette Krampeslag, der efter Uffæren ved Dybbøl udartede til et Krampeslag, der siden er vedblevet og har bevirket hans Kasation den 27de Februar 1854. Jeg kaldte det Dokument, jeg først nævnte et Afstedsbevis, og saaledes benævnes det ogsaa, men jeg vil dog tilføie, at dette Dokument tillige indeholder, at Andrageren nu, nemlig den 28de Januar 1854, paa Grund af Epilepsi er erklæret for fuldstændig kassabel. Med Hensyn til Andragerens Forhold og hans militære Tjeneste har jeg her en Attest fra Oberstlieutenant og Bataillonskommandør Stochfleth, hvori han siger, at Hans Petersen Koch, der formedelst Epilepsi er bleven kasseret ved 10de Bataillon, har tjent i Armeen siden 1844 og tilsidt som Vaabenmester; hans Opførsel saavel i som udenfor Tjenesten har steds været særdeles rosvardig, han har gjort alle Felttog med under sidste Krig og udmærket sig. Endvidere har jeg her en Attest fra Generalmajor Hedemann af 12te Marts 1854, hvori det hedder: "Ifølge Opfordring af afflediget Vaabenmester ved 10de Bataillon Hans Petersen Koch meddeles, at han indkom som Rekrut til 10de Bataillon i 1844, og da han allerede i Stolen udmærkede sig fremfor de andre Rekruter, udnævnte jeg — som daværende Kommandør for Bataillonen — ham samme Aar til Underkorporal og kort efter fremmeedes han til Underofficer overensstemmende med de i vedlagte Ansøgning anførte Data. Hans Forhold indiil Undertegnedes Afgang fra Bataillonen i 1846 var ualmindelig rosvardigt i alle Henseender, saavel i som udenfor Tjenesten, og vil dette mit Vidnesbyrd saaledes suppleres de ham for hans Tjenestetid efter 1846 givne Anbefalinger". Som det saaledes vil ses, har Andrageren fra sin militære Tjenestetid særdeles glimrende Anbefalinger for sit Forhold i alle Henseender, ligesom han ogsaa med Bravour har deltaget i Krigen og sat sin Sundhed til. Han blev, som jeg har nævnt, kasseret for Epilepsi, denne Sygdom har have havt siden den Tid og er ikke senere bleven befriet derfor. Jeg besidder en Række Lægeattester fra dette Tidrum, men jeg skal ikke opholde det ærede Thing med at oplæse dem, men kun tage nogle af de allersidste, og da navnlig en af 17de